

Til § 7.

Det foreslaas her, at der af Ministeren skal udfærdiges almindelige Regler for Institutionernes Indretning og Virksomhed samt for Samarbejde mellem dem; indenfor Rammen af disse almindelige Regler, jfr. det af Udvalget udarbejdede Forslag herom, faar den enkelte Institution Frihed til gennem det for Institutionen udfærdigede Reglement at fastsætte de nærmere Regler for sin Virksomhed.

Man har fundet det nødvendigt, at Ministeren, naar Omstændighederne taler derfor, kan tillade Afvigelser fra de af ham fastsatte almindelige Bestemmelser, der iøvrigt til enhver Tid kan ændres administrativt. Der vil herefter kunne tages Hensyn til særlige Forhold, der for den enkelte Institutions Vedkommende kan medføre, at de opstillede Fordringer bør lempes. Man tænker her f. Eks. paa, at en streng Gennemførelse af Bestemmelsernes Krav maaske undertiden vil medføre uforholdsmæssige store Udgifter, eller at en Institutions Beliggenhed eller Størrelse vil kunne berettigge noget lempeligere Regler.

Til § 8.

Udvalget har, jfr. Beretningen Sp. 2185, ment, at der bør være en Adgang for Ministeren til under særlige Omstændigheder at bestemme, at der skal træffes særlige Foranstaltninger for de unge.

Udvalget har været noget i Tvivl om, hvilken Aldersgrænse der skulde fastsættes i denne Henseende. Under Hensyn til, at Hovedmotivet til Særforanstaltninger for de unge er Hensynet til de unges Beskyttelse mod daarlig Paavirkning fra ældre daarlige Elementers Side, har man været fristet til at sætte Grænsen noget højere end sket; da der dog ogsaa er et vist Hensyn at tage til den unges Selvhævdelse, er man blevet staaende ved 21 Aars Grænsen, der falder sammen med Myndighedsalderen.

Til § 9.

Man har ment det nødvendigt, at det for det enkelte Hjem udfærdigede Reglement, der indeholder de særlige Regler for Hjemmets Virksomhed, skal godkendes af Inspektøren, for at denne kan paase, at intet af det i Reglementet optagne findes uforeneligt med de af Ministeren fastsatte almindelige Bestemmelser.

Man har dernæst udtrykkelig fremhævet, at den i Reglementet skete Fastsættelse af Betalingen for Logi og Forplejning samt for Arbejdshjemmenes Vedkommende endvidere for det i Arbejdshjemmet ydede Arbejde er underkastet Inspektørens Godkendelse.

Uden at Udvalget har turdet fastsætte nærmere Bestemmelser i saa Henseende, jfr. herved med Hensyn til Betalingen for Arbejdet de i Beretningen Sp. 2175—78 fremhævede særlige Forhold, paalægges der ved denne Bestemmelse Inspektøren en Pligt til at paase, at der ikke ved disse Vederlagsydelsers Fastsættelse finder noget Misforhold Sted.

Til § 11.

Medens man iøvrigt ved de foranstaaende Bestemmelser kun tilsigter at gennemføre et Statstilsyn med samtlige Institutioner af den af Loven omfattede Art, har man ikke ment i Almindelighed at kunne foreslaa dette Statstilsyn udstyret med en Beføjelse til at paabyde, at en eventuel Trang til Oprettelse af saadanne Institutioner afhjælpes. Da Udvalget imidlertid er af den Formening, at det i hvert Fald bør sikres, at de hjemløse altid under Forhold, kontrolleret som foran anført af Staten, mod Betaling kan finde Husly om Natten, foreslaas der i denne Paragraf tillagt Ministeren en Beføjelse til at paalægge en Kommune, hvor det efter Inspektørens Skøn fornødne Antal Sengepladser ikke findes, at sørge for, at denne Mangel afhjælpes. Der kan altsaa kun blive Spørgsmaal om en Pligt til Oprettelse af Institutioner af den i Lovens § 1 omhandlede Art.